

РЕШЕНИЕ

№ 17082

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110115910 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 318 – 329 от ГПК.

Съдът е сезиран с предявен И. Б. С. против В. В. С., иск за развод за прекратяване поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство брака между страните, сключен на 05.07.2014г. в гр. София. По време на брака имат родени две общи деца – Бориса В.ова С., родена на 19.12.2014г. и Мартин В.ов С., роден на 12.11.2017г. Ищцата претендира на нея да бъдат предоставени родителските права, на бащата да се определи режим на лични отношения, подходящ за възрастта на децата, както и същият да бъде осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 300 лв. за всяко едно от децата. Претендира разноски.

Ответникът Венцислав В. С. не оспорва твърдението, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен. Не желае да се изследва въпросът за вината. Потвърждава фактът, че са във фактическа раздяла с ищцата. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен. Не възразява родителските права да бъдат предоставени на майката, като на него бъде определен по-широк режим на лични отношения. Съгласен е да заплаща по 200 лв. месечна издръжка.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи на страните, прие за установено следното:

Страните И. Б. С. и В. В. С. са съпрузи, сключили са граждански брак на 05.07.2014г. в гр. София, Столична община – район „Средец“, видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 0160/05.07.2014г. на СО-Район „Средец“, като при сключването на гражданския брак съпругата е приела да носи фамилното име на съпруга си - С..

От брака на страните са родени децата – Бориса В.ова С., родена на 19.12.2014г., съгласно удостоверение за раждане № 1162/30.12.2014г., издадено от Столична Община, район Средец и Мартин В.ов С., роден на 12.11.2017г., съгласно удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 1453/15.11.2017г. на СО –Район „Средец“.

Не е спорно между страните, а и по делото са ангажирани доказателства, от които се

установява, че семейното жилище на страните се намира в с. Казичене, Столична община, ул. „Троянов път“ № 19. Същото се ползва от ответника, като съпругата го е напуснала и няма претенции за ползването му.

По делото е приет социален доклад от ДСП Слатина, изготвен след среща с майката и децата. Социалните работници са посетили и жилището, в което се отглеждат децата, находящо се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80. Констатирано е, че за децата са създадени отлични хигиенно – битови условия за отглеждане на децата, създадени от майката. При изследването е установено, че родителите имат уговорка децата да живеят една седмица при бащата и една седмица при майката. Уговорката се спазва от родителите. Препоръките на социалните работници, че в интерес на детето е родителите да поемат своите отговорности и да постигнат споразумение относно упражняване на родителските права, възпитанието и размерът на месечната издръжка. Според тях децата не трябва да бъде поставено в ситуация в конфликт на лоялност към родителите си. В същия смисъл са и констатациите на социалните работници от ДСП Младост, провели разговор с бащата.

По делото са събрани гласни доказателства. При разпита свидетелката Поля Б. Беева, сестра на ищцата, разказва, че страните са в трайно влошени отношения. Знае, че сестра ѝ е изтеглила кредит, за да покрие задължения на съпруга си от хазарт. Това негово увлечение трайно е влошило отношенията между съпрузите. В момента сестра и децата, живеели на квартира, като бащата не заплащал издръжка. Съпрузите били разделени от две години. Съдът кредитира показанията на свидетелката като такива, кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства и като резултат на лични възприятия.

При така установените факти съдът намира брачната връзка за невъзвратно изпразнена от предписваното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, тя следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината.. Искане за произнасяне по въпроса за вината съпругът не е заявил. По делото се установи, че отчуждението между съпрузите е достигнало своята крайност след фактическата им раздяла, продължаваща повече от две години - съпрузите не поддържат общо домакинство, нямат общ бюджет, не контактуват по между си, което допълнително е допринесло за разстройството на брачната връзка. Общността между съпрузите е окончателно разрушена, липсва и минимална наличност на изискваното от закона и морала съдържание за една нормална брачна връзка, а с преустановяването на контактите между тях неповратно е изчезнала взаимната любов, вяност, привързаност и доверие. При така установените факти за отношенията между съдът извежда извода и за непоправимост в отношенията между двамата. Бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, доколкото брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, поради което следва да бъде прекратена с развод.

Съгласно чл.49, ал.2 от СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. По делото нито една от страните не е изявила желание съдът да се произнася по въпроса за вината (и двамата съпрузи в съдебно заседание оттеглят искането си за произнасяне по въпроса за вината), поради което съдът не следва да се произнася относно вината за състоянието на брачната връзка.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име, като съгласно чл.59, ал.2 СК дори и да не са предявени тези искове, при липсата на споразумение между съпрузите, съдът служебно постановява при кого от родителите да живеят децата, на кого от тях се предоставя упражняването на родителските права, определя мерките относно упражняването на тези права, както и режима на личните отношения между децата и родителите и издръжката на децата.

От представеното по делото два брой удостоверение за раждане, страните са родители на малолетните Бориса В.ова С., родена на 19.12.2014г. и Мартин В.ов С., роден на

12.11.2017г. Страните не спорят относно предоставянето на родителските права по отношение на децата, които живеят при майка си и същата желае да ги упражнява. От значение за предоставяне упражняването на родителските права е съвкупността от обстоятелствата на разглеждания случай, с оглед на това, че моралните качества на родителите са важна предпоставка за създаване у децата на нравствени добродетели при възпитанието им. Законодателят предоставя възможността съдът да прецени всички обстоятелства с оглед интересите на децата, като при преценка кому да се предостави упражняването на родителските права, следва да бъде съобразена възрастта на децата, техния пол, както и материално-битовите условия за живот, които може да му предложи всеки от родителите. Извършвайки тази преценка и отчитайки наличието и съгласие между родителите, това число и предвид данните по делото, че за децата основни грижи през последните години полага майката, съдът намира, че на нея следва да бъде предоставено упражняването на родителските права. Съдът намира, че с предоставянето на родителските права на майката интересите на децата ще бъдат максимално защитени, още повече, че от данните по делото може да се направи извод, че последната притежава нужните родителски качества за полагане на грижи и умение за възпитаване на деца. Съдът определя малолетните Бориса В.ова С., родена на 19.12.2014г. и Мартин В.ов С., роден на 12.11.2017г. да живеят при майка си, която ще упражнява родителските права, а и не са налице изключителни основания по чл.59, ал.7 СК за настаняването им при други лица или роднини, или в специализирана институция.

При така предоставените родителски права на неотглеждания родител - бащата следва да бъде определен режим на лични отношения с децата. Съдът след като по делото не установи лично родителския капацитет на бащата, поради невявяването му в съдебно заседание, не намира за обосновано определянето на по-широк режим на лични отношения. Поради което определя режима, подробно разписан в диспозитива на настоящото решение, който намира за защитаващ правата и интересите на двете малолетни деца.

Съгласно чл.143, ал.2 СК „родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си” (последното отрицателно условие се отнася за децата и тяхната работоспособност и имущество, а не за родителите-ППВС №5/1970г., т.2, поради което е очевидно незаконосъобразно разбирането за безусловния характер на задължението за издръжка от родител спрямо ненавършило пълнолетие дете), като според чл.142, ал.1 СК „размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи”, но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата (чл.142, ал.2 СК); Възможностите на родителя, който няма да упражнява родителските права и при когото няма да живеят децата, да дава издръжки е предпоставка не само за размера на издръжката (чл.142, ал.1 СК-2009 г.), но и за основанията на иска (арг. чл.140, ал.2 СК-2009 г., така-ППВС №5/1970 г., т.IV). Нуждите на малолетните Бориса В.ова С., родена на 19.12.2014г. и Мартин В.ов С., роден на 12.11.2017г. са типични за деца на тяхната възраст, доколкото по делото не се събраха доказателства за допълнително необходими разходи за издръжката им. От друга страна по делото останаха недоказани доходите на бащата, респ. неговите възможности да заплаща издръжка, но същият заявява в отговора на исковата молба, че има готовност да заплаща месечна издръжка в размер на 200 лв.. съдът намира същата за недостатъчна, с оглед нуждите на децата и възможността на бащата да реализира доходи, споделено пред социалните работници, видно от социалния доклад. По тези съображения съдът приема, че ответникът следва да бъде осъден да заплаща на децата си си издръжка в размер на 300 лв., ведно със законната лихва за забава върху всяка просрочена вноска до настъпване на причина за нейното прекратяване или изменяване. Или, исковата претенция по чл.143, ал.2 от СК се явява основателна и доказана по размер за сумата от 300 лева, считано от завеждане на исковата молба в съда- 28.03.2023г. Съгласно разпоредбата на чл.146, ал.1 от СК паричните издръжка се дължи ежемесечно, а при забава се дължи законна лихва.

Страните в настоящото производство не претендират издръжка, поради което и

съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Съгласно чл.53 СК „след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак”, респ. законодателят е предоставил възможността на съпругът, който при сключването на гражданския брак е приел фамилното име на другия съпруг както да възстанови предбрачното си фамилно име, така и да запази брачната си фамилия, като в случая съгласието или противопоставянето на другия съпруг е ирелевантно, поради което и доколкото съгласно разпоредбата на чл.322 от ГПК съдът дължи и служебно произнасяне по този въпрос, намира че следва да бъде уважена претенция на жената, за която се установи, че е променила фамилното си име при сключване на брака, като бъде постановено след прекратяване на брака жената да възстанови предбрачното си фамилно име – Василева.

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. На страните те се следват разноси, с оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, а платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страна, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата. Съпругът В. С. следва да бъде осъден да заплати държавна такса върху определите издръжки на децата в общ размер от 864 лева (4% от сбора на 36х600), на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал. 1, т.7 ГПК вр. чл.1 ТДТКСГПК.

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 0160/05.07.2014г. на Столична Община, район Средец между **И. Б. С., ЕГН ******* и **В. В. С., ЕГН *******, **като ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 СК.

ПОСТАНОВЯВА след развода **И. Б. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. Дружба 1, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80 да възстанови предбрачното си фамилно име – **ВАСИЛЕВА**.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права над децата, родени по време на брака **БОРИСА В.ОВА С., ЕГН ******* и **МАРТИН В.ОВ С., ЕГН *******, на майката **И. Б. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. Дружба 1, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80, при която определя местоживеенето на децата на основание чл. 59, ал. 2 от СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата **В. В. С., ЕГН *******, с адрес с. Казичене, Столична Община, ул. „Троянов път“ № 19 с децата **БОРИСА В.ОВА С., ЕГН ******* и **МАРТИН В.ОВ С., ЕГН *******, както следва: бащата има право да вижда и взема децата при себе си всяка втора и четвърта седмица от месеца за времето от 17.30 ч. в петък след детска градина до 18.00 часа в неделя с преспиване на децата при бащата, както и всяка сряда от нечетните седмици от месеца от 17.00 часа до 20.00 часа, както и два пъти по 15 дни през лятото, по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, както и през втората половина на Великденските, Коледните и Новогодишните празници през четните години и първата половина от Великденските, Коледните и Новогодишните празници през нечетните години, както и през първата половина от ваканциите на децата, след като тръгнат на училище, като бащата взема децата от дома на майката или училище/детска градина и ги връща в дома на майката. на основание

чл. 59, ал. 2 от СК.

ОСЪЖДА В. В. С., ЕГН *****, с адрес с. Казичене, Столична Община, ул. „Троянов път“ № 19 да заплаща на малолетното си дете **БОРИСА В.ОВА С., ЕГН *******, действащо чрез неговата майка и законен представител **И. Б. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. Дружба 1, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80, месечна издръжка в размер на **300** (триста) лева, считано от датата на влизане в сила на решението до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, на основание чл. 59, ал. 2, предл. посл. от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

ОСЪЖДА В. В. С., ЕГН *****, с адрес с. Казичене, Столична Община, ул. „Троянов път“ № 19 да заплаща на малолетното си дете **МАРТИН В.ОВ С., ЕГН *******, действащо чрез неговата майка и законен представител **И. Б. С., ЕГН *******, с адрес гр. София, ж.к. Дружба 1, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80, месечна издръжка в размер на **300** (триста) лева, считано от датата на влизане в сила на решението до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, на основание чл. 59, ал. 2, предл. посл. от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА И. Б. С., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. Дружба 1, бл. 119, вх. Б, ет. 5, ап. 80 да заплати по сметка на СРС 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по исковете за развод, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. В. С., ЕГН *****, с адрес с. Казичене, Столична Община, ул. „Троянов път“ № 19 да заплати по сметка на СРС 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по исковете за развод, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК и сумата 864 лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, във вр. с чл. 69, ал.1, т. 7 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на страните за присъждане на разноси по делото, като неоснователни.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____